

ANNEME...

ruken alp

kimsesiz bir ağıttı. Yaşamak.

Anladın.

Şimdi, dingin,

deviniyor içinde uğultular

ince bir rüzgâr kalmış

her şeyden geriye,

bekleyegeldiğin güne.

bahara kandın

zamanın sırrını söylediğinde yağmur

durmadı aktı içinden

elâydı

bir gece yarısı ansızın

hangi acıya açardın gözlerini

sevinçli menekşeler pencere önlerinde

gizlerken soluğunu

anneni sever miydin

âh!

ben mi açayım hep yaralarını...

günah işler gibi kokladığın çiçekler

hazırlıksız yakalandın her defasında

yine de,

Kalbimin doğusu bereketli,

Kalbimin doğusunda ellerin...